

Forhøjelse af Taksterne, men ganske særlig ikke paa denne Bane, som vistnok er den Bane i Landet, som bringer den største Indtægt og vistnok ogsaa det største Overtid. Der staar jo desuden bag ved denne Bane en stor Befolkning, som benytter den, og for den bør man ikke indskrænke Afdgangen til at benytte den, ved at forhøje Taksterne. Man burde snarere nedsætte Taksterne, ligesom for det øvrige Land, og jeg vilde meget beklage, hvis Følgen af dette Lovforslag skulde blive, at man paa Klampenborgbanen skulde betale mere end hidtil.

Linn: Jeg kan slet ikke tænke mig, at man fra Landstingets Side skulde lade dette Lovforslag passere i den Hast, som det maatte ske, om man gjorde det særdegt i denne Rigsdagsamling. Naar vi have faaet det i Dag den 25de Marts og skulde afsløre det særdegt inden Finansaarets Udløb, vilde det betegne en Hast, som jeg for mit Vedkommende ikke kunde synes stemte med Landstingets Værdighed. Det er overmaade vigtige Ting, der lovgives om i dette Lovforslag, det er den økonomiske Behandling af de danske Statsbaner, en Tredjedel af Danmarks Finansbudget, saa jeg mener, man ikke kan være noksom forsigtig med at træffe den til en vis Grad endelige Ordning af det System, hvorefter Banerne skulle drives. Det var ganske vist en fornøjelig Tanke, der kom frem fra det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Nygdal), at vi kunde gøre denne Lov færdig i en Fart; thi saa havde vi dog en Lov at afsløre, naar Rigsdagsamlingen ender. Men jeg synes — og det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem selv vil indrømme — at hvis Loven skal blive saa mangelfuld, som den har Udset til at blive, om den skal gøres færdig i den Fart, vil det være heldigere, at den gemmes lidt længere, saa jeg kan slet ikke tænke mig, at Landstinget skulde lade Loven passere uden Udvalg, endstønt jeg finder, Folketinget i høj Grad har forbedret Loven ved den Behandling, det har givet den.

Gennem Lovforslaget fastslaaes jo de Principper, hvorefter Jærnbannerne skulle styres, og det er en overmaade rigtig Tanke, den højtærede Minister udtalte, at Jærnbannerne til en vis Grad ere en Forretning og maa drives som en Forretning; men det kræver jo ogsaa, at man maa være meget nøjeregnende med at fastslaa Principper for Driften af Jærnbannerne, særlig da de have et saa stort Omfang, som de have. Jeg kan ikke se, at der i Lovforslaget, saaledes som det er forelagt fra Regeringens Side, og til en vis Grad, saaledes som det er udgaaet

fra Folketinget, er fastslaaet virkelig forretningsmæssige Principper for Driften. Der er jo en Masse mere eller mindre bagatelmæssige Bestemmelser om Driftens Metode. For at begynde med Begyndelsen eller blot for at paapege, hvad jeg tænker paa, vil jeg blot sige, at i §§ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 er det de reneste Bagateller, der er Tale om, i § 4, at Røreplanerne skulle opslaaes paa Stationerne, i § 5, at man skal have Billet for at komme med Toget, i § 6 den ganske mærkelige Bestemmelse, at man ikke har Lov til at sælge denne Billet igen, i § 7, at berusede Personer ikke maa komme med o. s. v., der er en hel Række af den Slags Bestemmelser. Jeg kan ikke indse, at det er af dem, danske Statsbaners Udvikling bestemmes, jeg kan ikke forstaa, det er dem, der kunne gøre en god Forretning ud af Statsbanerne. Der er ganske andre alvorlige Principper, der maatte overvejes og bringes i Lovsform, om denne Lov om Takster og Bestemmelser for Jærnbanen skal være heldbringende for det danske Statsbanesystem, og det er netop Ting, som Rigsdagen er kaldet til at overveje paa det allerførste, da den har en stor Medansvarlighed for Finanslovens Resultater og altsaa ogsaa for Resultaterne af denne store Post af Finansloven, Jærnbanebudgettet: Principper som, hvor mange Tog, der overhovedet skulle gaa paa Linjerne, af hvad Art disse Tog skulle være, hvordan disse Tog skulle være udstyrede o. s. v. o. s. v. i det uendelige, det er Principper, af hvilke det afhænger, om Jærnbanedriften skal blive heldigere eller uheldigere baade for Publikum at benytte og for Økonomien i det hele, om den kommer til at give gode eller daarligere Resultater.

Formodentlig i Følelsen af, at der mangler saadanne Principper i Lovforslaget har saa Folketinget indsat en § 70, der siger: I hvert af Tingene nedsættes ved Rigsdagsamlingens Begyndelse et Udvalg bestaaende i begge Ting af lige mange Medlemmer, valgte efter Forholdstalsmaaden, der under Samlingen træde sammen som Jærnbane-Fællesudvalg. Ministeren skal med dette Udvalg føre Samraad om alle saadanne Forholdsregler eller Forandringer i den bestaaende Ordning, som det efter nærværende Lov er overdraget ham at gennemføre administrativt. Det er jo nemlig saaledes, at de væsentlige Bestemmelser, der overhovedet omtales i dette Lovforslag, ere overlodte til Administrationens Forgodtbeholdende, og jeg tænker mig, at det altsaa er, fordi Folketinget har manglet de fornøftige, forretningsmæssige Princippers Udvikling i Lovforslaget, og fordi man ikke